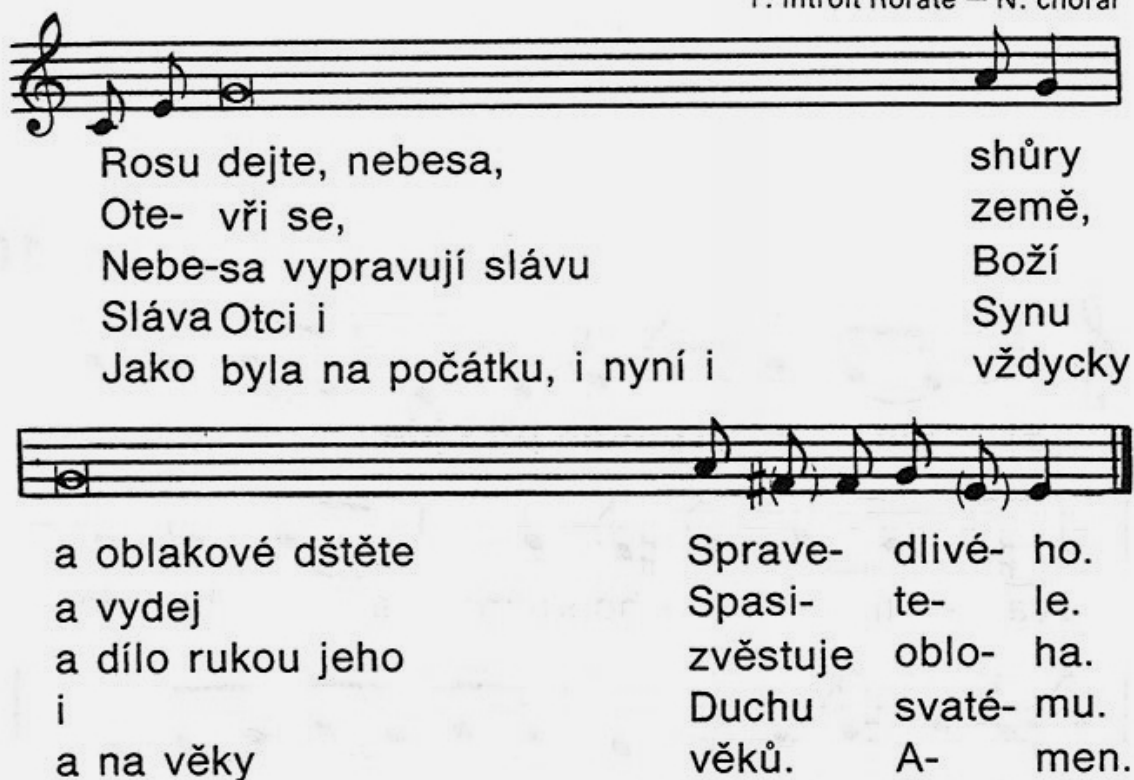

T: antifona Ecce Dominus – N: podle chorálu
Česká verze: antifonář Arnošta z Pardubic 1364 (ČK 1921) M₁ 101

Ej - hle, Ho - spo - din při - jde a
všichni sva - tí je - ho s ním; a bu - de
v den o - nen svě - tlo ve - lké, a - le - lu - ja.

T: introit Rorate – N: chorál

Rosu dejte, nebesa,	shůry
Ote- vři se,	země,
Nebe-sa vypravují slávu	Boží
Sláva Otci i	Synu
Jako byla na počátku, i nyní i	vždycky

a oblakové dštěte	Sprave- dlivé- ho.
a vydej	Spasi- te- le.
a dílo rukou jeho	zvěstuje oblo- ha.
i	Duchu svaté- mu.
a na věky	věků. A- men.

Roráty I.

Základem obojích rorátů jsou rorátní knihy nejčastěji ze 16. stol. M₁ 102

Mnozí spra-ve - dli-ví, pro-ro - ci a krá - li,
Spa - si - te - le vi - dě - ti žá-da - li.
Mojžíš, Sa - mu - el s Da - vi - dem, I - za - i - áš
s Je - re - mi - á - šem spo - lu hla - sy tou - žeb -
ný - mi vo - la - li: U - kaž tvář svou nejdražší,
prolom ne - be - sa a se - stup, Me - si - á - ši!
Ne - be - sa vy - pra - vu - jí čest a slá - vu
Bo - ží, ků - ry an - dě - lů a svatých
Bohu pi - lně slou - ží, všechojsoucno

stvo-ře - né jen chvá - lu Pá - ně mno - ží.
 Slá - va O - tci i Sy - nu i Du - chu sva - té - mu,
 ja - ko by - la na po - čát - ku, i ny - ní i
 vždycky a na vě - ky vě - ků. A - men.

103 M₂

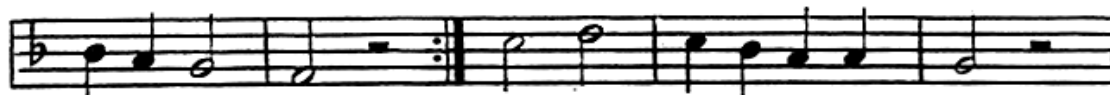
1. Vládce svě - ta, Bo - že náš, kte - rý
 v ne - bi sí - - - dlo máš, v to - bě na - ši
 o - tco - vé do - šli bla - ha, spá - sy své.

2. Vyslyš prosby dětí svých, / odpusť lidu svému hřích, /
 dej nám srdce horlivé, / ať jsme živi k slávě tvé!

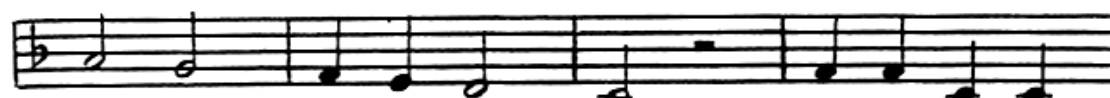
105 M₃

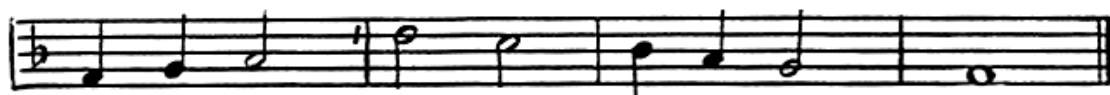
1. Chvalme Bo - ha ve - se - le, spo - lu
a v svém sr-dci ple - sej - me, čest mu

zpí-va-jí - ce, za ten věčně nový dar,
vzdá-va-jí - ce

Sy - na vtě - le - né - ho. Budiž vděčně

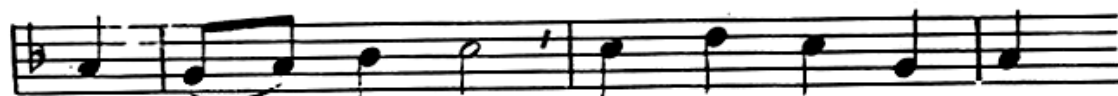

chvá - le - no sva - té jmé - no je - - ho.

2. Z nesmírné své milosti / k nám se snížít ráčí / ten, kterého nebesa / pojmout nepostačí. / Sám Pán s božskou pokorou / krále andělského / na sebe vzal hřích a trest / člověka padlého.

108 M₄

1. Ty jsi, Kri - ste, Bo - ží Syn, se - stou - pil

jsi v ze - mě klín, te - be, dá - rce mi -

lo - sti, s O - tcem, Du - chem vše - chno ctí.

2. Zem i nebe je tvůj stan, / Slovo věčné ty jsi zván; /
propast moře, světlo hvězd, / všechno tvoje dílo jest.

3. K věrným svým se přiznáváš, / my jsme tvoji, ty jsi
náš / ve způsobách tajemných, / zdroj života dětí svých.

4. Jezu Kriste tajemný, / Bože, Králi velebný, / ved' nás
v říši nebeskou, / dej nám spatřit slávu svou.

1. Z mi-lo-sti tak ho - jné, ště-dře u - ká -
 za - - né, li-dem z lá-sky da - - né,
 Je - zu Kri-ste, Pa - ne, te - be vše-chno
 chvá - lí, vě - čný ne-bes Krá - li.

2. Ó náš Pane milý, / ty jsi dárce síly. / V zármutku
 a kříži / pomoc tvá se blíží: / Útočiště jisté / jsi nám Jezu
 Kriste.

3. Vyslyš naše hlasy, / Bože věčné spásy, / dej, ať v lás-
 ce stálé / žijem ke tvé chvále, / tebe v úctě máme, / zá-
 konů tvých dbáme.

4. V poslední pak chvíli, / až se náš den schýlí, / a my
 před tvým soudem / státi, Kriste, budem, / milost rač
 nám dáti, / slávy věčné přáti.

1. Zdrá-va buď, Pa - nno Ma - ri - - a,

ó Krá- lo - vno, zdrá-va buď, hvě - zdo

zá - ři - vá, ó Krá-lo - vno Ma - ri - a.

2. Matka jsi milosrdenství, / ó Královno, / život a pramen radosti, / ó Královno Maria.

3. Po Bohu naše naděje, / ó Královno, / přímluva tvá nám prospěje, / ó Královno Maria.